

PERFILS

L'INFLAMENT, DERROTISME PUR

Si nosaltres, col·lectivament compresos, no fóssim de mena dememorats, a hores d'ara tindríem present al pensament les tràgiques conseqüències que la inflació econòmica de la post-guerra va provocar.

Car ací ens trobem sota els efectes d'aquesta greu malura econòmica. Cal dir-ho alt i clar, que no és pas fer de rebentista complir el deure poc plaent de denunciar a temps un perill dels pitjors, que acabaria més aviat amb nosaltres mateixos que les armes de la fecció internacional, si no hi posàvem cura ràpidament.

¿Voleu dir que anem per bon camí, al pas que avem? ¿Sabem el que representa aquesta disbarca continuada del cost de les primeres matèries, tant industrial com comercial? ¿Per què, si un producte d'adquisició directa al nostre propi mercat val 10, per exemple, hem d'aumentar-lo, sense to ni so, només que per qüestions d'oportunitat, d'un 50, d'un 100 o 200 per 100 més? ¿Què no veiem que no hi ha compensació possible, i el que fem és esgotar-nos les nostres pròpies disponibilitats d'adquisició, en una guerra econòmica en general treballada sobre terreny fals, complicantment macedonia d'estabilitat i de prosperitat.

No avarquem, doncs, per aquest viarany abismal. Però ho, perquè lògicament ho és, aquell Decret de Presidència per a la creació d'una Comissió Reguladora de Preus i de Salaris. Els Sindicats, les empreses industrials i comercials, les cooperatives, les cooperatives d'habitatge i consum i les empreses d'ensenyament en règim de control obrer, tots hem de mantenir la nostra desinteressada col·laboració. Si molta vegada hem sostinut aferrissadament la capacitat creadora dels organismes obrers, tant de control com de producció, demostrem-ho ara, que així evitarem possibles efectes centralistes i salvarem els novells assaigs del treball formalment social.

La base econòmica de la nostra guerra antifeudalista per la llibertat és la funció de treball, i únicament mantent una consciència la nostra economia, podrem salvar-nos.

J. Anselmo

EL QUE LA HUMANITAT DEU A CATALUNYA: LA FORTUNA CIENTIFICA DEL DR. COMAS I SOLA, EL PESTAÑA DEL CIL

Car les mèdites de l'home són, més la tènues de comprendre el qu'és l'home.

—El Pestaña del cil? —Sí, és així: psicobiòlogum. —Un treballador i un doctor? —El Cálcul i la ruda vida de camp, viles, premsa, Sindicats? —Perfectament.

—Observatori i Vida Simultània? —Sí, és així, i si no és pas així, examina: l'Astronomia és avui, ja Societat de Treballadors, Interconscientista, i així és el somni de Tycho Brahe, príncep de Dinsmarca.

Tornem als Gremis. El prestigi llur. El ha una Astronomia Gremial: Catalunya hi va donar el seu nom. El nom de Barcelona està escrit al firmament, petit planeta s'ha de dir així, i no pas "Asteroides".

El que la Humanitat deu a Catalunya. La fortuna científica del bon doctor company, i aquest és qui ho era, de company? Josep Comas i Sola, de la Vila nostra.

En el Balanc Mental del Món, Barcelona pesa més que Sagunt i Nàpols. No més que Síracusa, a causa d'Arquímedes (diguem sempre Arquimedes: així, i si més que Hippona, a causa d'Aureli Augustí. Però, indubtablement, més sí, que Tarraco imperial; més que la hebreo-màtica Vila d'Alvarca de Castro, el granadí que ja va "defensar". —Contra qui?

Comas Sola és més "habilitat" que el doctor Orest, el franciscà, un cap de columna — i la vida paral·lela, a la Plutara, es pot conduir en vista de fer d'En Comas Sola, el Durruti del cel nostre, espacial a la catalana. Conquistat a la catalana.

Però, en l'àngel Pestaña, el qual, més que el doctor Comas i Sola, és el nostre "pestaña" del Planeta, petit Barcelona.

El que ens deu a Humanitat, a nosaltres, i per obra del doctor company, a hores d'ara!

No s'ha pas fet la biografia del company doctor — ni es pot precisar quan la donarem. Pel que es refereix a JAUME FERRELLAN (un altre micrograf: C. S. ho era, un micrograf, un fotografa), doncs, ja ho veiem, la "Vida" ens va veure de Madrid a un parell d'anys. Nosaltres amb la designació en exaltació (és igual) d'En Ferrer, ja teníem prou. Quin poblet, i intermediaria, entre treballadors i poblet!

I no està bé? ¿Quem, una vida i pensament d'En Comas Sola? —El mateix dia d'En Durruti, d'En Pestaña.

El doctor Comas és el tipus de L'ESTEMIC DE LA CIENCIA ARISTOCRATICA.

Hi ha una ciència per a pocs, pocs. I a: càlcul, anàlisi. És

la ciència del gran METEOR ANTIQUARI, Enric Oulien Matias OLIVERA, de Bruma la Guarnida. — Comas Sola delectava una ciència així, i no pas d'ara; la delectava, ho recordo ben bé, des de quan el tenia 27 anys i nosaltres publicàvem sci "El Origen del Sistema Planetari i les conseqüències filosòfiques" (Barcelona, 1906).

Al "l'itèrara, els seus descobriments són els que corresponen a un treballador. Amb totes les característiques de la seva manta voltes, al voltes del treballador de casa nostra.

Així és que amb veritable terror llegim, nosaltres, els judicis atrevintíssims, irreverents, d'En Comas Sola, contra els revolucionaris aristòcrates de l'Astronomia, i en general de la Física contemporània.

Era — epòlica. Pís del poblet i com astrònom, és, ell, per damunt de tot, un mecànic. I refloger Un descobridor per fotografies Càlculs? L'òrbita del "Cometa Comas Sola" va ésser "et per l'Español, una senyoreta de Copenhaguen.

Comas té mentalitat gremial. És l'home de l'ofici: — és, quant a coses del cel, l'extrapolació de l'àngel Pestaña.

El qual, Pestaña, aquí, es va fer. Com es varen fer aquí, l'Orbita i En Santiago Cálcul, en Píccos i El Rodríguez Mendes.

Barcelona té així: aquí una matèria prima humana, la veu, l'elaborar, i, recolada, la llum pel Món, o bé la té per sí.

En un tros de treballadors mereix, aquesta vida. — I una m: honrada i perseverant, "conscientista", al vè: prudència elemental i coratge, prou dots de treballador barceloní, que tant trobau en el doctor company. (Alegre el front i judicium!) com en el cèlebre Pestaña.

Són tan semblants, fins en el "pestaña" semblants, fins per "do poblet".

Unica cosa, edat i detri. — Però noques-me ara, si ho volem, a ml, que l'he tingut per jutge de tribunal, i que era va premiar la "memòria entorn al "Seuen pr: de la Termodinàmica, d'unes negumne, a ml, que el doctor Comas no fos casell, anti-aristòcrata i s'interès dels microplanetes. Pacientment — i com a obrer

Temporals i manca de productes alimentosos al Marroc espanyol

Tànger, 18. — Degut a les pluges torrencials dels darrers dies, es troben tallades del tot les comunicacions amb la zona francesa.

Almarquívur, segons informacions rebudes avui, les algues han assolit dos metres d'alçada. El Lucus ha arrossegat en el seu corrent centenars de caps de bestiar. La crevetlana ha produït, a més, la pèrdua total de les collites, amb la qual cosa s'agreuja encara més la fam que ja regna entre els indígenes de la zona espanyola.

Al març de Tànger es devia sentir seriósament la manca de carn i d'altres articles alimentosos que ven portats de la zona francesa.

Gremi podia atorgar el títol de mestre. I com que aquest títol era indispensable per a exercir la professió, ningú no podia establir-se si la Corporació no l'autoritzava. Era un cens tancat.

Per arribar a mestre calia haver passat abans per la condició de fadrí. Per a esdevenir fadrí era imprescindible haver estat aprenent. I era impossible de pujar d'aprenent a fadrí, o bé de fadrí a mestre, sense examinar-se i ésser aprovat.

L'organització corporativa de la producció era aleshores un reflex de l'organització feudal. Els deures eren corporatius. De la mateixa manera que el senyor feudal podia disposar dels vassalls, però amb l'obligació de mantenir-los, el mestre disposava de l'aprenent, però l'havia d'educar i alimentar. En aquest aspecte, tant el gremi com el feudalisme, diferien essencialment de l'esclavitud, per tal com en aquesta darrera forma d'organització la propietat era absoluta, i si el ciutadà lliure de nava el menjar als seus esclaus i tenia cura era sols per conveniència pròpia.

LA VEU DE LA HUMILITAT

ENT la veu del poble, sempre humil i bondós, caldrà sempre la seva veu, més digna, més digne, que la d'alguns homes que són representants del sentit convencionalment catòlic, és a dir, un sentit moment d'un veritable humanisme.

Quan es parla del poble — la massa inconscient, per als característics del pensament, — no s'hi veu reconeixent la veritable humanitat infelicitat i esclava. D'una qual sempre que el poble és gran, sense altra d'esperit per a treure-se una condició digna, i que el seu gran ve'n ha d'ésser reconeixent per la màquina de l'èstat. La manca d'una cultura general és detri que el poble paga amb cruels tributs, sentida que el tribunal dels intel·ligents deia sense analitzar les causes fonamentals que obliguen els talals esdejanis de llurs que anhi amb les tendències en els resultats l'odi envers els represors.

La materialització de la vida — avui no es pot parlar de la gran explotació, per tal com trovem una fase actiuament positiva — també permet pensar en les penúries de les classes humils, que donat avui, per tal de l'evolució, les tendències a aconseguir els canvis que la humanitat ha de seguir per al seu desenvolupament i de superació. Negligir, abandonar el poble és una tendència de perill per a la societat, fins al punt que pot ésser subvertida i destruída sense que ningú pugui exigir la responsabilitat, car enjudiar el poble és enjudiar també tot el món.

Resoltem, els que hi estem en constant relació, els que som el poble mateix, sabem el gran treure d'energia que posa al servei de la humanitat i al d'ell mateix. Hem l'home de drupe! però no es veu saber, per raons quasi sempre esclaves, que si no treballa és degut a manca de material. Si no estudia és per manca de mitjans. Si no ho fa perquè hem té interès que sigui dolent, per a explotar-lo i venen-lo mestre de la seva mateixa humilitat, que està demanant, d'èsser que existeix, una nova vida que senti halagar en les seves estranyes com quelcom immortal.

En la guerra i en la Revolució hem observat com aquest antipatèl pregon sobretot, s'alta llurament, i aquest sobretotment s'interpenetra com volcans de passió, la lava dels quals està destinada a abrandar la Societat.

Si aquest gran sentiment humà s'endugés com caldrà, si no s'aprengés el desbordament — crisi per a molts homes. — La Societat no en rebria els atacs. Per desdret, sempre s'espera que l'estat senti el despit per la vida, ja que són coneix d'ella la part més penosa. Avui també vivim un procés semblant, sense que els moviments no molts llurans ens servixin de lleó.

Els actuals moments són els més adequats per aprendre. Tots tenim el deure d'evitar que el poble es desdredi i que desdredi la cultura per ell tan amada; amada, perquè el poble val el que el seu estat actual vol sentir la certitud, vol veure la veritat i la llibertat, perquè també vol sempre aquesta inseguretat que li lleva la condició de presona. Doble de tot i de tot, perquè en la seva natura verge bullen totes la vida que ell considera com llibertat. Però quan a través del llibre i del pensament aconsegueix volentíssimes energies per camins que portin a un donat fi.

Des de llavors, massa sovint hom ha ignorat a ha volgut descompondre les magnífiques inquietuds del poble, han estat novats obstacles a la seva constant evolució, per considerar que caminava netar massa de pressa. Temem que avui que ens diuen ben clar que el fre és cosa premeditada, però mai natura. Si el fre és molt dur, el poble el destrúix. Si el fre té les regnes elàstiques de la comprensió, el poble carregarà com cal de mentalitat, i tots, homes, societat i nació, rebren els beneficis de les nobles actituds. No tinguem por del poble! Els que són d'ell, que baixin de lurs olímpiques altures, i s'adonaran de la gran tasca a realitzar, i podran escoltar la veu dels humils, que no saben pas d'innocència o de senesència, perquè encara vivim no els ha d'èsser que significa tot això, perquè el governa avui els primers de descomençar-hi. Els homes d'avui, els governants d'avui, fan bé de no seguir el mateix camí, perquè sobretot té la responsabilitat que comporta la tasca de dirigir el poble.

M. MIRALLS

Festival d'ajut a l'Espanya republicana

Nova-York, 18. — Al Mecca Temple d'aquesta ciutat va tenir lloc, ahir, amb gran esplendor, l'inauguració "nit d'estels", organitzada sota els auspicis de l'Comitè d'Artistes i Músics del "North American Committee for Aid to Spanish Democracy".

Van prendre part a la festa, entre altres primeres figures del món teatral i del film, Léo Barin, amb la seva orquestra de 100 professors, el pianista Sheridan, Sylvia Sidney, Burgess Meredith, Rex Ingram, Benny Goodman i la seva banda. A la fi de l'acte s'exhibí l'ambulància sanitària que transmet a Espanya els actors del cinema nordamericà.

La recaptació feta entre els 3.500 espectadors que emplenaven la sala, va donar uns 4.000 dòllars. També ha estat celebrat, al barri de Newark, amb assistència de l'ambaixador espanyol, un gran miting a favor de l'Espanya republicana.

L'opinió anglesa davant les dilacions i maneigs del Japó

Londres, 18. — És objecte de vives comentaris el fet que es trobin ja, a algunes d'Hong-Kong, valvells japoneses. L'opinió britànica ha accollit favorablement, en els primers

August diu, per exemple, en el segle XII, que els privilegis que aleshores confirma als carnisers de Paris ho havien estat ja abans pel seu pare, Lluís VII (1137-1180), i pel seu avi, Lluís VI (1100-1137). A la Península Ibèrica, segons Sant Isidor, ja hi havia organitzacions d'arts i oficis durant la dominació goda. A Catalunya, l'any 1200, un Privilegi de Pere II constitueix diversos oficis sota la salvaguarda reial.

És molt probable que el ressorgiment del gremi i de la guilda en l'època feudal tingui una estreta relació amb el ressorgiment de les municipalitats.

Hom es pot fixar en la diferència que hi ha entre uns treballadors dispersos i uns artesans agrupats en una mateixa localitat, en un mateix barri, en un mateix carrer i acudint a una mateixa església. Barcelona conserva encara molts carrers que van prendre el nom dels artesans que hi estaven instal·lats. I en un altre aspecte — parcial, és clar — observem que en el sentit d'unió podia representar el contacte de colzes d'aquells paletes, d'aquells artistes que van

construir les meravelles gòtiques que són moltes catedrals.

G. von Below diu, en el seu article "Das ältere deutsche Städtewesen und Burgertum": — És al segle XII que les noves poblacions apareixen per primera vegada. En els dos segles següents es fundà ço que en el XVIII ha format el contingut de la nostra vida municipal. És aleshores que els artesans i els marxants s'agrupen en corporacions i en guildes. És aleshores que es creen les constitucions urbanes. És aleshores que es construeixen les "cases de la vila".

L'evolució és, segurament, aquesta: Per a valorar unes terres mig desertes, un senyor mira d'establir una aglomeració urbana dintre el seu domini. Crea un lloc franc — d'ací la "vila nova", el burg-franc senyorial, o la "vila franca" — i declara lliures de tot servei arbitrari i de tota exacció o impost per un període determinat els qui s'hi estableixen. En altres casos és creat un monestir o una església i declarat lloc d'aquí, tancat a tota mena de persecució, un tros de terra del voltant. Els immigrants més desitjats en aquestes

CINEMA

Una sessió a honor d'Euscadi al Coliseum. — Els films d'estrena, aquesta setmana, han estat «Café Poldavia» i «Reina el Amor»

En ocasió de presentar a diversos personalitats els films «Guernica», el «Comissariat de Propaganda del Govern de Catalunya», organitzat per a la nit del passat divendres, una sessió privada a honor de l'escultura de Poldavia.

El programa consisteix, a més de la sessió privada, d'una sèrie de projeccions cinematogràfiques sobre «Guernica» — epísois diversos de la història mantinguda contra els exèrcits invasors — i la projecció d'altres films documentals, d'una hora de durada, «Aragó 1938» i «Pressa de Belchite», amb l'ús del so, plasmant diversos aspectes de l'exèrcit del Poble als fronts de guerra de l'Estat.

En «Catalunya a Castella» de M. Sureda, ha copat diversos i de més interès escenes, imprevisibles, de alguns d'elles en les mateixes línies de foc, demostratives de la participació entusiasta dels catalans de Catalunya en la lluita que manté Espanya per a la independència de la seva llibertat, epísois que de les conquestes assolides amb tanta i tanta sacrifici, pel proletariat indigne.

Resumint, especialment, una sessió, podrem dir monogràfica, referent als serveis de transmissió de sang, organització de Catalunya que tant vides ha reconvertit després de la mort.

Cal també, que esmentem els documents «Indústria Bureva» i «Indústria d'Olles a Breda», adreçada industrial, ben genuïna de la nostra terra. La producció de la nostra terra. La producció de la nostra terra. La producció de la nostra terra.

En «Café Poldavia» de film que en la resta de la setmana s'ha projectat al Coliseum. Resulta un film nou i divertit, l'argument del qual gira entorn de la família regnant a un país, imaginari conegut per Poldavia.

Es moderns corrents els trenen del tron que han ocupat i es veuen obligats, tant el qui fou rei com la seva muller i filla, a pre-ocupar-se per tal d'assegurar-se els mitjans per la quotidiana subsistència. Així dona ocasió a escenes molt divertides, i que s'ava la situació d'un xicot que l'epíscopa havia conegut d'una manera casual, en instal·lar un establiment mig restaurant mig cabaret, on l'epíscopa actua de maître d'Hotel, l'epíscopa de chef de cuina, i la petita filla, amb el galant amador, íntima de l'establiment, d'estrella coreogràfica i cantant.

En fi, una cinta que el nom o no podria desmentir sobre el seu real valor. Un film, ho tornem a dir, ben interessant.

En artistes que interpreten els diversos papers, John Garrick, Morton Belten, Eddie Pibularenca, Barbara Warry, Mary Gide, Henry Gillie, i altres, cada un d'ells fa una veritable creació del personatge que li ha estat confiat.

«Reina el Amor», al Pícnico, és una d'aquelles pel·lícules que sempre són d'actualitat. Un argument d'amor. També l'actor ha reunit les millors armes. Una anorxa tan intensa com morosa i desgraciada, en bona part del seu curs. Un drama.

Es tracta d'una princesa — Claudi Colbert — que durant un viatge a l'estranger, on ningú no la coneix, vol viure un xic la vida, i, poc escrupolosa amb els procediments, en un ball de diàfanes que hom dona a l'Òpera de París, coneix un home jove i ben plantat — Frederic March —, qui sap dir frases de no-res, que fan bonic, però, i s'endinsen en el cor de la princesa sentimental, la vida de la qual, encara que ben jove, ha estat durament provada. I el que no caldrà que diguem Simpatitzen, s'estimen, molt, intensament, i quan tot fa creure

basos, per a ésser portats, per a llur seguretat, a terres estrangeres.

La vida soviniolosa que han estat obligats de fer els bascos i que veia reproduïda en aquesta cinta que comentem, resulta també comprènseu en gran superlatiu.

En aquesta sessió privada, del Coliseum hi han pres part, com a complement de programa, una espatadantaria basca, la colita Barcelona, el ballari Magrinyà i un esburt de dansaires.

L'objecte que actua d'hàbitud a local de referència interpretat diverses composicions de música selecta.

Agraim cordialment les invitacions rebudes per assistir a la reunió que ens ocupa, ensana que al bon amic Joan Casanyer, cap del Cinema del Comissariat de Propaganda, qui dedica als periodistes el primer i únic d'aquesta índole, i els documents cinematogràfics, projectats al Coliseum, en el saló esplèndidament instal·lat a l'edifici que a la Diagonal ocupa el Comissariat.

«Café Poldavia» és el film que en la resta de la setmana s'ha projectat al Coliseum.

Resulta un film nou i divertit, l'argument del qual gira entorn de la família regnant a un país, imaginari conegut per Poldavia.

Es moderns corrents els trenen del tron que han ocupat i es veuen obligats, tant el qui fou rei com la seva muller i filla, a pre-ocupar-se per tal d'assegurar-se els mitjans per la quotidiana subsistència. Així dona ocasió a escenes molt divertides, i que s'ava la situació d'un xicot que l'epíscopa havia conegut d'una manera casual, en instal·lar un establiment mig restaurant mig cabaret, on l'epíscopa actua de maître d'Hotel, l'epíscopa de chef de cuina, i la petita filla, amb el galant amador, íntima de l'establiment, d'estrella coreogràfica i cantant.

En fi, una cinta que el nom o no podria desmentir sobre el seu real valor. Un film, ho tornem a dir, ben interessant.

En artistes que interpreten els diversos papers, John Garrick, Morton Belten, Eddie Pibularenca, Barbara Warry, Mary Gide, Henry Gillie, i altres, cada un d'ells fa una veritable creació del personatge que li ha estat confiat.

«Reina el Amor», al Pícnico, és una d'aquelles pel·lícules que sempre són d'actualitat. Un argument d'amor. També l'actor ha reunit les millors armes. Una anorxa tan intensa com morosa i desgraciada, en bona part del seu curs. Un drama.

Es tracta d'una princesa — Claudi Colbert — que durant un viatge a l'estranger, on ningú no la coneix, vol viure un xic la vida, i, poc escrupolosa amb els procediments, en un ball de diàfanes que hom dona a l'Òpera de París, coneix un home jove i ben plantat — Frederic March —, qui sap dir frases de no-res, que fan bonic, però, i s'endinsen en el cor de la princesa sentimental, la vida de la qual, encara que ben jove, ha estat durament provada. I el que no caldrà que diguem Simpatitzen, s'estimen, molt, intensament, i quan tot fa creure

basos, per a ésser portats, per a llur seguretat, a terres estrangeres.

La vida soviniolosa que han estat obligats de fer els bascos i que veia reproduïda en aquesta cinta que comentem, resulta també comprènseu en gran superlatiu.

ALS ESTATS UNITS SALARMEN

En un discurs radiofònic, el secretari de l'interior dels Estats Units, Harold L. Ickes, parlant a la Unió de les Llibertats civils americanes, ha atacat vivament el feixisme i ha declarat que «la nova follia de les nacions amb camions, arca amenaçada la gran nació americana, al mateix temps que els drets i la llibertat constitucional del seu Poble. Ha arribat un temps en el qual fins les democràcies més fortes han d'estar disposades a resistir l'amenaça del despotisme encarnat. Ningú no ha de pensar que la forma democràtica del nostre govern resti necessàriament assegurada per una existència eterna. Nosaltres volem, actualment, una nació que es vagi de pensar una nova civilització encesa que es llueixi, sense haver rebut la més lleu provocació, a actes de violència contra els seus veïns. Mentre les nacions feixistes, sota el pretext de lluitar contra el comunisme, cometen crims de tal espècie que els mateixos salvatges que s'apropriarien, en el nostre país existents certes gentes que invoquen un semblant despotisme per a perjudicar les nostres institucions democràtiques.»

«Es un fet evidentíssim que la lluita contra el feixisme és amants de la llibertat havrem de sostenir-la en totes les latituds i tots els continents; amb totes les armes i usant de tots els procediments. I amb uns ganes enormes d'eliminar-lo per a tota l'eternitat.»

UNA NOVA DISPOSICIÓN DEL NAZISME: L'ALEMANY S'HA DE TORNAR GOS

Segons la Premsa de Berlín, els alemanys han de dedicar-se, d'ací endavant, a la recerca dels nous indústries per al desenvolupament de l'economia nacional. Amb referència a aquest afer, es donen indicacions de les coses que poden fabricar-se amb les matèries d'aquí, que recolliran els pacients alemanys; heus ací la llista: matèries sintètiques per a la fabricació de cotons, material plàstic, productes químics i farmacèutics, sabó, pasta de toothbrush, parafina, espèrmas, pasta d'engraçar, alis, paper-carbó, caps de llum, matèria sintètica, farratge, fertilitzants, etc.

Certament, és una cosa dura, per a una nació sofisticada, haver d'arranjar la distinció per fer coses per trobar uns cosos que Hitler necessita. Però ho més dur de pensar, no hi ha dubte, és el nazisme! I la paciència que hi prenen aquests pobres... caríss!

LA VEU D'UNA MARE DIGNA

La mare de Fermi Galan, el gloriós aliat, ha adreçat un plec a la dona espanyola, concebut en

que la felicitat finalment podrà regnar amb ella, reina d'Estat tan que la princesa, qui mai no havia somiat en regnar al seu país, oculta el tron. Naturalment, penes, demolió, fred a l'Àfrica, d'ella i d'ell. No atem, no podem aconseguir de la lluita, i quan sembla que la catàstrofe final és ha de separar d'una manera perenne i definitiva, les circumstàncies s'entremetien d'arranjar-ho tot.

I semblant amb això que sembla un conte, diuen que es casaren, que foren molt felips i cal suposar-hi, i més especialment per les frases amb què s'acaba el film. Tingueren nombrosos fills.

«Així hi ha un est, allà un got, vet ací el conte fos.»

A ALEMANYA INVENTARAN UN ALTRE DEU

De moment, els ortodoxos del nacional-socialisme han creat una nova religió: la dels cristians alemanys. Com que al nouvi moviment li manca un deus quadrilateral, que satisfarà plenament els alemanys, si ell ho mana.

Una mica més de barra, i proclama'l deus la mateix, heur Hitler.

ASSASSINI I NAZI, TOT UNA COSA

A Nördlitz, província de Burgenland (Àustria), ha estat trobat mort a trets un jove agricultor anomenat Vrischberger. Hom creu que el motiu del crim fou haver-se donat de baixa del partit nazi. La víctima havia estat amenaçada repetides vegades pels nacionalsocialistes.

En la manera que tenen els assassins d'administrar «justícia», no mancaran, però, als criminals nazis, savis de capu quadrats que discursen i Bargament justificant llurs tenebres lleties.

OFFERA RUFA

Quèp de Llans i el cardenal Segura, a Triana. Militants feixistes i «colaboradors». Els dos banderes han creat el Guadaquivir. El capella de Santa Ana, Miguel Bernuda, els esperava en aquell port de riu. Formen tercet i s'aven van a inaugurar una barriada de cases-barates (barraques). El cardenal ha benedí la cerimònia, i el general viatger ha justificat com ha pogut aquella indecència de

PRESA DE POSSESSIO

Alexandreta, 17. — Han pres possessió del Tribunal Suprem del Sandjak. — Fàbra.

LES OPERACIONS A TEROL

París, 17. — Tots els periòdics publiquen informacions sobre les operacions militars favorables al Govern republicà a Terol.

SPORTS

BOXA

UN GRAN PROGRAMA PER A LA «MATTINA» DE DIMA AL PRINCE

El pol·disme darrer no fou possible de combinar un programa, el que és companyia de la Secció de Boxa del Comú d'Esportistes Pícnics de Barcelona ha confeccionat per a desenvolupar-se demà al matí al ring del Príncep, una bona competició, en diversos estils i pesos.

Perquè, ultra el costat de fons, del qual seran actors les remarcables figures del nostre món pugilístic, Barchon i Arisa, hi ha anunciat l'encontre entre els ex-campions valencians Arisado-Batalino, els quals recentment han protagonitzat repetidament ocasió a què el públic els veia apassionat.

Molt que aquestes de poc al moviment pugilístic saben de sobtes com un i altre dels dos ex-

campions nous. Ha dit que ell acabava de «comprar» el «certificat» de Barchon, però no amb altres condicions; sinó per a aconsejar-li una novella reforma agrària... Arribà dient — a imitació del xicot Primo de Rivera, el seu antic (?) — que agraria «la presència de tantes muchachas que me quitan la calze». Una manera galana de dir que en té.

Ara, perquè Escaló el general sense cap, ha pres la paraula el prever. El discurs degenera en diàleg. Atenguem el que diu la «revista» Premsa:

«Al mar de la palabra el pàrroco de Santa Ana, le interrompí el general Quèp con un «Vivan los curas gitanos» que provocó una explosió de aplausos.»

«Desde el cielo — dijo el pàrroco — estarán los ángeles bendiciendo al general Quèp por esta obra de retaguardia en que está cuando la paz. Aquí, en Triana, desde no había más que odio, aquí se van a construir las casas para obreros y se va a levantar una iglesia donde pedir por el general y su familia. Y quiera Dios que le sea un buen día en el cielo, aunque sea tarde por ahora...» (Risas.)

El general Quèp intermupió: — Debeis pedir que me devuelvan a los cuarenta años... La ceremonia terminó con vivas diversos, «brazando el pàrroco de Santa Ana al general Quèp de Triana.»

I en aixucar l'acte, a dormir la mona s'ha dit.

UNA BONA PEÇA

Hendaya, 18. — Adreçat al representant de la república de la retaguardia de Guipuzcoa vers la situació actual, i es succeïren de tal manera les rebelions i les baralles, que el nou director general de Seguretat, en el camp rebel, el tractament celebrat anant Martines Anido, ha nomenat per aquesta «provincia» un delegat d'Ordre Públic, al qual el governador ha ofert la seva col·laboració patriòtica.

D'aquest delegat, anomenat Garriga, n'han fet grans elogis. Na cal dir la meritoria feula de serveus que ha de tenir aquest mandat.

TRASPAS DE SERVERS

Baiona, 18. — Entre la Diputació de Guipuzcoa que l'interina en territori feixista i la Junta de Tècnica de Burgos s'ha fet un traspàs de serveis, l'abst del qual no es coneix encara; però tot fa temer que en aquest nou canvi hagin desaparegut per complet els pocs vestigis que del regim administratiu concertat podien quedar encara als de Guipuzcoa.

LA FRONTERA FRANCESA QUE TOCA AMB ELS REBELS CONTINUA TANCADA

Baiona, 18. — Continua tancada la frontera franco-espanyola. Els estrangers que entien a Espanya no són autoritzats a sortir fins després d'alguns dies. — Fàbra.

L'ESCUPTOR DE LA RAÇA

— Tinc por que li trobin massa candidesa!... Si no fos per temença de fer riure, li posaria el bigoti del «Führer» i seria un «nazi» cent per cent.

SAN SEBASTIAN SOTA EL JOU FEIXISTA

ELS ALDARULLS DAVANT LA PRESENCIA D'ESTRANGERS ES MULTIPLIQUEN DIARIAMENT

PALANGISTES I REQUETES

Saint-Jean de Luz, 18. — Nostres recollides a San Sebastian preveuen que en la nit del 21 del passat novembre es produïren forts disturbis entre un grup de falangistes i un altre de requetes, que es trobaven de guàrdia en un local d'Ordre, al carrer de Miracruz.

Aquests incidents, que es reproduïren amb gran freqüència, poden de manifest la desconfiança en el camp rebel. Els lets ciutadans solien dels estrangers, especialment dels alemanys, manifesten la retaguardia estranya en una intransigència que ja s'ha fet impossible d'aguantar.

ALEMANYS I ITALIANS

Saint-Jean de Luz, 18. — També informem de San Sebastian que el dia 22 del mes passat, en un bar explotat per alemanys, es produí un incident sobre qüestions polítiques, la qual degenerà en violència, i a conseqüència de la qual dos italians resultaren morts, i un alemany greument ferit.

No és la primera vegada que es produïren aquestes històries a causa del predominiu de tot ordre que volen mantenir italians i alemanys, cadascú per la seva banda.

LA HERRAQUADA REBEL

Hendaya, 18. — El governador feixista de Guipuzcoa, Antoni Urbina, donà als periòdics una circular per la qual demanava que no es parlés a terme més subscripcions amb motiu del Nadal del 1939, sinó les patrocinades per l'Ajuntament d'Hivern i en les condicions que s'assenyala en per interdicció i regular-se.

Aquesta ordre ha estat motivada

pel poc interès que manifestava la població davant aquestes demostres de donatius i perquè, a partir d'aquelles subscripcions, s'era fien d'altres el fi de les quals no era proumament l'indiciat amb caràcter oficial.

Hendaya, 18. — Adreçat al representant de la república de la retaguardia de Guipuzcoa vers la situació actual, i es succeïren de tal manera les rebelions i les baralles, que el nou director general de Seguretat, en el camp rebel, el tractament celebrat anant Martines Anido, ha nomenat per aquesta «provincia» un delegat d'Ordre Públic, al qual el governador ha ofert la seva col·laboració patriòtica.

D'aquest delegat, anomenat Garriga, n'han fet grans elogis. Na cal dir la meritoria feula de serveus que ha de tenir aquest mandat.

Baiona, 18. — Entre la Diputació de Guipuzcoa que l'interina en territori feixista i la Junta de Tècnica de Burgos s'ha fet un traspàs de serveis, l'abst del qual no es coneix encara; però tot fa temer que en aquest nou canvi hagin desaparegut per complet els pocs vestigis que del regim administratiu concertat podien quedar encara als de Guipuzcoa.

LA FRONTERA FRANCESA QUE TOCA AMB ELS REBELS CONTINUA TANCADA

Baiona, 18. — Continua tancada la frontera franco-espanyola. Els estrangers que entien a Espanya no són autoritzats a sortir fins després d'alguns dies. — Fàbra.

havia molt pocs obrers treballant dita. La majoria d'artesans treballaven sola, o bé ajudats per un aprenent. Però en els casos en què realment podia existir la jerarquia — n'hi ha exempies a No-ruega —, la divisió era aquesta: mestre, fadrí, aprenent.

El que determinen principalment les ordinacions o estatuts d'aquestes guildes d'artesans és la bona execució del treball i la manera de realitzar-lo. Es prohibeix, per exemple, de barrejar primeres matèries de bona qualitat amb altres de qualitat inferior, de vendre com a nous els objectes que ja hagin servit, i de començar a treballar abans de sortir el sol o acabar després d'haver-se post. Prohibeix també — i ací es veu ja clarament l'aspecte social — de contractar cap fadrí que no hagi acabat el termini del seu compromís amb un altre mestre.

A més a més, els estatuts de la majoria de guildes d'ofici continuen el renaixement de mutualitat de les que existien des del bell començament. L'associació s'encarrega de socórrer els membres que estiguin malalts i els qui caiguin en la

Les idees d'alliberament resulten ésser, d'una manera simultània, la causa principal del gran moviment de les municipalitats del segle XI i el motor que impulsà la resurrecció, modernitzada, de les institucions corporatives romanes.

El feudalisme era una organització jeràrquica; el vassall depenia del senyor; aquest, d'un altre magnat; o magnat, del rei, i el rei — encara que fos teòricament —, del Papa.

En aquesta organització, la diversitat d'interessos i de voluntats dificultava l'existència d'un poder polític fort. Les corporacions d'ofici, és a dir, els gremis, als quals ara ens referim, van substituir en part el poder polític. L'existència del gremi consistia aleshores en aquesta substitució, en la creació del seu propi dret. Les ordenances — que eren el que avui anomenaríem estatuts — complien la funció de «Codi de la Indústria». Contenen una declaració fonamental, indiscutida; solament el

noves viles són els marxants. Darrera d'ells, a poc a poc, s'hi van establint els artesans. I la vida municipal pren volada.

D'altra banda, la servitud dels primers obrers de la vila — lligats al seu senyor — es tradueix en certes prestacions en natura.

Finalment, els oficis resten — en molts casos — col·locats sota l'autoritat d'alts dignataris del senyor feudal o del rei, que hi troben una font de beneficis, i per a conservar-los protegeixen la branca de la producció que els ateny. De vegades, aquests feus d'ofici són venuts a un marxant ric, que els explota. D'altres, al revés, és l'associació professional la que rep en feu certa privilegi. Aquest darrer cas es troba en una carta de Ramon, comte de Tolosa, del juliol del 1222, qui donà en feu als carnissers de la localitat l'exclusiva de la venda de carn.

Per aquest camí s'arribà a un punt que els interessos de les corporacions estaven lligats d'una manera absoluta als interessos comuns, i enfront dels senyors.

mièria, d'honorar la memòria dels qui morin, de pujar els seus fills i, de vegades, fins i tot de dotar-los.

Ja es veu, doncs, que la guilda germànica i saxona tenia el doble caràcter d'associació professional i de socorsos mutus. Era, com hem dit, una continuació del gremi romà, per una banda, i de les tradicionals agrupacions d'aquelles terres del nord d'Europa, per l'altra.

Des del punt de vista social, era interessant també, especialment, el seu caràcter de legisladores i executores en ço que feia referència a l'exercici de la professió.

EL GREMI DES DEL SEGLE XII AL SEGLE XIX

L'organització corporativa professional assolí el punt més alt en temps del feudalisme.

El gremi, que arribà fins a començaments del segle XIX, havia tingut els seus inicis en la mateixa època que els gremis germànics i saxones. Felip-

mièria, d'honorar la memòria dels qui morin, de pujar els seus fills i, de vegades, fins i tot de dotar-los.

Ja es veu, doncs, que la guilda germànica i saxona tenia el doble caràcter d'associació professional i de socorsos mutus. Era, com hem dit, una continuació del gremi romà, per una banda, i de les tradicionals agrupacions d'aquelles terres del nord d'Europa, per l'altra.

Des del punt de vista social, era interessant també, especialment, el seu caràcter de legisladores i executores en ço que feia referència a l'exercici de la professió.

EL GREMI DES DEL SEGLE XII AL SEGLE XIX

L'organització corporativa professional assolí el punt més alt en temps del feudalisme.

El gremi, que arribà fins a començaments del segle XIX, havia tingut els seus inicis en la mateixa època que els gremis germànics i saxones. Felip-

Informació orgànica

Per a demà

SINDICAT PORTUARI DE SANTANDER

Aquest Sindicat C. N. T. celebrarà reunió dels companys que hi pertanyen, a es deu del matí, a la Casa C. N. T. P. A. I., Via Durru, 22 i 24, principal.

SINDICAT DE LES INDUSTRIES SIDEROMETAL·LÚRGIQUES

El Sindicat de les Indústries Siderometal·lúrgiques, Indústria de l'Automobil, celebrarà reunió de militants, a dos quarts de deu del matí, al local del carrer Oleguer, número 18.

SINDICAT DE LA INDUSTRIA FABRIL, TEXTIL, VESTIB I ANEX

Seció Maginistes. Aquest Sindicat celebrarà una reunió dels companys de la Seció maginistes i faguers, a les deu del matí, a l'estatge social, Muntip, 12.

Seció Guerrites

El component de la Seció guerrites celebrarà una reunió, a dos quarts de deu del matí, a l'estatge social, Plaça de Catalunya, 7, principal.

SINDICAT DEL RAM DE CONSTRUCCIO

El Sindicat Unió del Ram de la Construcció celebrarà una reunió de tots els companys de la Col·lectivitat, i de conjunt, a les nou del matí, a la Sala Capar (Mercaders, 33).

SINDICAT DE LA INDUSTRIA SIDEROMETAL·LÚRGICA

La Comissió de Propaganda del Sindicat Siderometal·lúrgic C. N. T. Rambla del Mig, 35, us invita a la conferència que donarà el company Josep Negro sobre el tema: "Què és el sindicalisme anarquista? La seva finalitat i els seus mètodes de lluita: acció directa, la vaga, el sabotatge, el botxí, el cooperativisme anarquista". L'acte tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí, a la sala d'actes d'aquest Sindicat.

FEDERACIO REGIONAL D'ESCOLES RACIONALISTES DE CATALUNYA

Seu prestat, tots els companys del Secretariat, d'assistir a la reunió que tindrà lloc el proper diumenge, dia 19, a les deu del matí.

SINDICAT D'INDUSTRIES QUIMIQUES

Seció Vídre Pla. La Junta Tècnica d'aquesta Seció convoca els seus militants a la reunió que tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts de deu del matí, al local del Sindicat, la qual és continuació de la celebrada el diumenge passat.

ATENEU OBRER CULTURAL DEL POBLET

Aquest Ateneu celebrarà una assemblea ordinària el proper diumenge, dia 19, a les deu del matí, al seu estatge social, carrer de València, 387, per tal de tractar el següent ordre del dia: Primer. — Nomenament de Mesa de discussió. Segon. — Informe de l'actuació de Junta i Comissió. Tercer. — Dissolució i nomenament de Junta. Quart. — Assumptes generals.

SINDICAT DE COMUNICACIONS I TRANSPORTS

Seció Telefons. Per la present es convoca tot el personal de Telefons a l'assemblea general que tindrà lloc el proper diumenge dia 19, a dos quarts de deu del matí, al local del Centre Obrer Aragonesa, carrer de Ramon Acaín, 55 (salida Barça de Sant Pere) per tal de tractar el següent ordre del dia: Primer. — Lectura i aprovació de l'actes de l'assemblea anterior. Segon. — Nomenament de Mesa de discussió. Tercer. — Informe de la Comissió de Seció i del C. de Control. Quart. — Renovació de càrrecs, per transcorrer el temps reglamentari.

Seció de delegats al Congrés del S. N. de Telefons. Hè. — Assumptes generals. Esperem l'assistència de tots, sota la importància de l'ordre del dia.

Telefons: Tots a l'assemblea, a recollir els problemes plantejats en aquest moment.

NOTES VARIES

ATENEU LLIBERTARI DEL CLOT

Diumenge, dia 19, a dos quarts de deu en punt, al nostre local, Plaça de Mercat, 3 (CLOT), tindrà lloc un gran festival benèfic, organitzat per la Comissió de Cultura i Propaganda de l'Ateneu, amb la col·laboració del Grup Escènic de les Joventuts Llibertàries del Pla del Boix.

EL COMITE REGIONAL DE CATALUNYA

Per a al coneixement de tots els Comitès Comarcals de la regió que, des d'aquesta data, poden passar per la comptadora d'aquest Comitè Regional per tal de recollir els seus carrets, els quals hauran d'ésser canviats a primers de l'any proper.

EL COMITE REGIONAL DE CATALUNYA

Observació necessària: En el nou carnet caldrà posar-hi la data d'ingrés que porti el carnet que podrien anomenar well. — El Comitè Regional.

DONES ANTIFASCISTES!

Per a un treball de solidaritat per als qui lluiten als fronts, la Federació Local "Mujeres Libres" necessita mans actives que responguin a les exigències de la guerra que vivim.

FEDERACIO LOCAL DE SINDICATS UNICS DE VILAFRANCA

Treballadors: La transformació social no solament aconseguirà portar-la a terme per mitjà de les armes; pots com fóra de nosaltres, i a més d'empunyar el fusell, no sabem discernir amb el cervell. La capacitat de l'intel·lecte és quelcom d'imprescindible quan es vol donar a un poble la plena llibertat, i nosaltres, el proletariat, els productors, els qui de sempre hem lluitat per la llibertat, per a portar a terme la magna obra de la transformació social que estableixi un règim de civilització humana més justa per als nostres fills, que no pas la nostra, tenim la imprescindible necessitat de capacitar-nos. Com? Assolint a les conferències i actes que organitzi el Sindicat, que és el nostre lloc de combat.

ATENEU LLIBERTARI DE RANTS

Demà, diumenge, important acte a les quatre de la tarda. Es representarà: "EL FES DE LA LLEI". Important parlament del company J. Riquer Falau. Dues pel·lícules documentals. Acte de concert a càrrec del mestre Miquel Blanc.

MUSICA

EL VINENT CONCERT D'ORGUE DELS MESTRES SUNK I SINTIÉS

Demà, diumenge, a les nou del matí, al Palau Nacional, de Montjuïc, es celebrarà l'acostumat concert d'orgue, a càrrec del mestre Sunk i Sinties, dels que organitza la Direcció General de Radiodifusió.

L'acte serà retransmès per Ràdio Associació de Catalunya i Ràdio Barcelona, i el programa el constituiran les obres de Bach: "S'èxit prelude i fuga en fa majors" i "Fugues i cançons en do menor".

ELS "QUARTETS" DE BEETHOVEN

Demà, diumenge, a les set de la tarda, des dels estudis de la Direcció General de Radiodifusió, serà retransmès la cinquena sessió de les audicions íntegres dels "quartets" de Beethoven, que seran magistralment interpretats pel quartet de Corda de Barcelona.

El programa està constituït per: "Quartet V, en la major, op. 18, núm. 5." "Quartet VII, en fa major, op. 18, núm. 1." Les emissores Ràdio Barcelona i Ràdio Associació de Catalunya retransmetran, com d'habitual, aquesta interessant manifestació musical.

Resum de la setmana del moviment teatral

Les deficiències que cal esmenar. — La formació musical dels cors. — Els coristes anglesos i russos. Necessitat de disposar d'un bon vestuari. — Una companyia notable d'òpera. — «Marieta Cisteller», de Salvador Bonavia. — La representació de la tragèdia de Gimerà «Rei i monjo». — L'actuació de les companyies de comèdia castellana

El nostre teatre té encara moltes deficiències, perquè el públic considera l'art escènic com un passatemps, i els empresaris com un negoci profitós. Per això els nostres companys del Comitè Econòmic de l'Educació han hagut de superar moltes dificultats per a fer realitat els teatres de la nostra ciutat. És impossible donar de cop i volta una nova vida del teatre, perquè el teatre és una realitat i els prejudicis del públic i — per qui no dir-ho — dels artistes. Ens referim, naturalment, als artistes en general.

En la crítica de la setmana passada anomenàvem els defectes observats en els espectacles en un representant comèdic i dramàtic. El mateix podríem dir de les companyies líriques. Podríem dir el mateix, i molt més encara.

Fixeu-vos en el que passa amb els cors. Els coristes que tenen més veu que els altres arriben perquè tothom els sent. No saben que el públic no vol sentir la veu d'un corista, sinó que sentia una fusió de totes les veus. En un dels teatres on es representen obres líriques, hi ha un corista que té una veu tan estrident, que quasi no senten els altres. És el mateix que passa amb els coristes que no tenen la culpa d'aquelles deficiències.

Què en tenim de reunir un cor de bons artistes d'òpera, si els cors i els comparses són deficients?

En una cosa gairebé veurem dançar un home ventrú i curt de cames. No cal únicament posseir una veu una mica ben timbrada, sinó posseir també certes condicions físiques. La dansa exigeix un moviment rítmic de tot el cos, en la dansa com en l'home.

Cal donar també una gran importància al vestuari. Si l'actor passa en un palau i es desentrella en un ambient aristocràtic, els artistes que formen el cor no poden aparèixer en escena amb vestits propis d'un ball de festa major.

Totes les òperes són frívols i tenen poca substància literària i musical, i, per tant, perquè plaguin al públic han de representar-se amb una gran elegància i sumptuositat.

La comèdia entra per les oïdes i l'òpera per les oïdes i el cor. No es requereix en l'òpera atencions orquestrals ni pensaments massa profunds. Servint una òpera en una nota de color.

La companyia d'òpera que actua al Tivoli és força notable. Hi ha un estol d'artistes especialitzats en aquest gènere, que tenen una veu magnífica. Les "vice-típics" també són força notables. Saben dançar admirablement i amb molta elegància. Únicament caldria donar més unitat al cor i disposar dels artistes esperats per a les entrades espectaculars. Cal aconseguir un conjunt elegant.

En aquest teatre ha estat representada l'òpera d'Óscar Strauss, "El còcle de un val". Com que tots els personatges són una mica grisos, els artistes que la representen no poden lluir llurs aptituds artístiques. La música és fàcil i agradable. Ha tornat a reaparèixer la gentilíssima cantant Sofia Vergé en "La Princesa del dòlar". És una artista dotada de grans condicions per a l'òpera. Té una figura esplèndida i una elegància íntima.

Al Follorama s'ha representat aquesta setmana «Marieta Cisteller», de Salvador Bonavia. L'autor té un gran domini de l'escena, però els personatges són aleshores d'arran de terra. No passa per l'escena ni una al·lusió de vida ni una petita burla, però d'una imatge poètica i bellant. El poeta Segura també s'ha aparegut en escena sinòtica, però sap expressar el públic amb la simplicitat dels seus versos humorístics. Hem conegut a l'actor de «Marieta Cisteller» un actor de gran capacitat, però amb

una veu tan vulgaritzada i humil·ladora. Aquesta obra seria més original si no hagués estat escrita una gran sèrie d'obres "Felipe Durán". Cal, però, reconèixer que l'obra conté alguns encerts i que de certifica amb força agilitat. La interpretació és perfecta. Maria Vila sap donar al personatge que encarna una gran tendència i una profunda comicitat. És una artista racionalment catalana. Maria Morera està, com sempre, insuperable, i Angela Guart ens demostra que sap fer-se aplaudir i admirar en qualsevol mena de papers. En aquesta obra està imitables. Dels actors, cal destacar la tasca de Plut Daví, el qual sap mantenir-se en un paper durant tota l'obra, i la dels excel·lents actors Gener, Gimbernat, Torner i Galceran.

El dia 22 es representarà la tragèdia d'Angel Guimerà «Rei i monjo». No cal dir que la representació d'aquesta obra constituirà un gran esdeveniment. Beric Boerri, com de costum, fa una gran creació del personatge central de l'obra. Si els actors presentats a la història amb un cert encert, com el dels que han tingut grans defectes a grans qualitats, al nostre gran artista

La nostra lluita és també per l'alegria de la infància. La Comissió Nacional per a la Festa del Nen, Avinguda de Pi i Marçall, 22, entressol, telèfon 16402, recull donatius amb destinació a l'adquisició de joguines per als infants.

El teatre

FUNCIONS PER A AVUI NIT, A LES 18 I DEMÀ, TARDÀ, A LES 17, I NIT, A LES 18

APOL·LO. — Companyia de drama social NIT, i demà, tarda i nit, "El parate fascista".

BARCELONA. — Companyia de comèdia castellana NIT, i demà, tarda i nit, "La educació de les patres".

COMIC. — Companyia de revistes. NIT, i demà, tarda i nit, "Miss Virtus".

ESpanyol. — Companyia de sainets català NIT, i demà, tarda i nit, "Les verges castiguen".

NOVETATS. — Companyia lírica castellana. NIT, "Katiuka", Demà, tarda, "La revolució" i "La del manjo de rosas". NIT, "Luisa Fernanda".

NOU. — Companyia lírica castellana. NIT, "La labradora del port", Demà, tarda, "Los clavos" i "El anillo de hierro". NIT, "La del manjo de rosas".

PRINCIPAL PALACE. — Companyia de comèdia castellana NIT, i demà, tarda i nit, "Marieta Cisteller".

ROMA. — Companyia de comèdia castellana NIT, i demà, tarda i nit, "Los moqueitos".

VICTORIA. — Companyia lírica castellana. NIT, "El as". Demà, tarda, "La del manjo de rosas" i "La dolorosa". NIT, "La del manjo de rosas".

TIVOLI. — Companyia d'òperes. NIT, i demà, tarda i nit, "S'èxit".

VARIETATS

CIRCO BARCELONÉS. — NIT, i demà, tarda i nit, grans programes de varietat.

col·lectiu anomenar-lo "Enric Borrà, l'Àtic".

La companyia que actua al Principal Palace té grans èxits amb les comèdies clàssiques que representa. Maria Tronçó i Rafael López Somoza, en totes les obres estan imitables. Aquest darrer artista és un actor d'èxit formidable. És qui vulguin riure, que vagin a veure les obres que representa aquesta gran companyia.

Al Remen han continuat les representacions de la magnífica comèdia "Currito de la Cruz". Totes les actrius que la representen són molt aptes, i especialment Fàbrega i María Gámez.

Ahí a la nit va fer la seva presentació en aquest teatre l'actriu Ladrón de Gervasa, amb la comèdia dels Germans Quintero "Los moqueitos".

A l'Apolló es representa amb gran èxit "El parate fascista". És una obra que entusiasma el públic pel seu realisme i per la seva intensitat dramàtica.

Aquesta tarda farà la seva presentació, a l'Apolló, una gran companyia de circ català. Més aviat aquesta companyia a Barcelona, que té tant d'admiradors, especialment entre els petits.

Una companyia de circ sempre té un gran interès, per la varietat dels elements que presenten en l'espectacle.

El cinema

SEMANA DEL 18 AL 19 DE DESEMBRE

FIANCESCO FERRER. — Todo es ritmo. Cine-maravilla. Còmic als teatres, Documental, Dibuxos.

COLISEUM. — Café Poldavia, Soberbia Mexicana, Documental, Dibuxos.

ASTORIA. — Rebelión en China, Sucedio sin querer, Còmic.

MARYLAND. — El imperio de los gangsters, Rebelión en China, Còmic.

AVINGUDA I KURSAAL. — Sueño de amor eterno, La estropeada vida de Oliverio VIII, El héroe público núm. 1.

IBUS PARK. — Hombre o ración, El vendedor legal, Alma de gacino, Còmic.

BARCELONA. — El fantasma va al Oeste, Melodía del corazón, Doble intriga.

POMPEYA. — La novia que vuelve, Rosa del rancho, Noches en venta.

BOSC. — Campes de espera, El lirio dorado, Còmic, Dibuxos.

PRINCIPAL. — Campes de espera, El lirio dorado, El hombre del toque, Còmic, Dibuxos.

FUBLI CINEMA. — Epoca frívola, Dibuxos, Reportajes, Espanya al día.

VICTORIA. — Constancia, La danza de los rios, Cabo de Java, Dibuxos.

LAETANA. — La barra mendocina, Barris bajos, Un minuto de silencio, Còmic, Dibuxos.

CAPITOL. — Prisionero del odio, La mina fantástica, Dibuxos.

CONCURS DE MESTRES

El Tribunal per a la provisió de places de mestres interis de la Generalitat pública els noms de les aspirants dels grups b, d i e, considerats aptes.

Les últimes proves tindran lloc el dia 22 del corrent, a dos quarts de nou, a la Normal de la Generalitat.

FERRA DE POSSESSIO

Ahí, el company Puig Elies va prendre possessió del càrrec de delegat del C. E. N. U. al Consell del Conservatori del Liceu.

CELEBRACIO D'UNA ASSEMBLEA

La Federació d'Alumnes i ex-Alumnes de l'Escola del Treball celebrà assemblea general ordinària avui, diumenge, a dos quarts de set.

FRONTÓ NOVETATS

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a sala. GALLARTS III - LEJONA contra FERNANDEZ - FERRE. NIT, a un quart d'onze, a sala. QUINTANA IV - URZAY contra ZARRAGA - REGOSES. Diumenge, tarda, a les quatre, a sala. MUNOZ - VILLARO contra AZURMENDI - URQUIDI.

FRONTÓ NOVETATS

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a sala. GALLARTS III - LEJONA contra FERNANDEZ - FERRE. NIT, a un quart d'onze, a sala. QUINTANA IV - URZAY contra ZARRAGA - REGOSES. Diumenge, tarda, a les quatre, a sala. MUNOZ - VILLARO contra AZURMENDI - URQUIDI.

FRONTÓ NOVETATS

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a sala. GALLARTS III - LEJONA contra FERNANDEZ - FERRE. NIT, a un quart d'onze, a sala. QUINTANA IV - URZAY contra ZARRAGA - REGOSES. Diumenge, tarda, a les quatre, a sala. MUNOZ - VILLARO contra AZURMENDI - URQUIDI.

FRONTÓ NOVETATS

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a sala. GALLARTS III - LEJONA contra FERNANDEZ - FERRE. NIT, a un quart d'onze, a sala. QUINTANA IV - URZAY contra ZARRAGA - REGOSES. Diumenge, tarda, a les quatre, a sala. MUNOZ - VILLARO contra AZURMENDI - URQUIDI.

FRONTÓ NOVETATS

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a sala. GALLARTS III - LEJONA contra FERNANDEZ - FERRE. NIT, a un quart d'onze, a sala. QUINTANA IV - URZAY contra ZARRAGA - REGOSES. Diumenge, tarda, a les quatre, a sala. MUNOZ - VILLARO contra AZURMENDI - URQUIDI.

FRONTÓ NOVETATS

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a sala. GALLARTS III - LEJONA contra FERNANDEZ - FERRE. NIT, a un quart d'onze, a sala. QUINTANA IV - URZAY contra ZARRAGA - REGOSES. Diumenge, tarda, a les quatre, a sala. MUNOZ - VILLARO contra AZURMENDI - URQUIDI.

FRONTÓ NOVETATS

Demà, diumenge, a les quatre de la tarda, a sala. GALLARTS III - LEJONA contra FERNANDEZ - FERRE. NIT, a un quart d'onze, a sala. QUINTANA IV - URZAY contra ZARRAGA - REGOSES. Diumenge, tarda, a les quatre, a sala. MUNOZ - VILLARO contra AZURMENDI - URQUIDI.

FRONTÓ NOVETATS

CULTURA

MINISTERI D'INSTRUCCIO PUBLICA I BELLES ARTS

L'interès i l'entusiasme despendats per la "Festa del Nen", que patrocinà el Ministeri d'Instrucció Pública, fa que cada dia s'adrecin a aquest Ministeri sol·licituds d'afiliació d'artistes i organitzacions que desitgen col·laborar-hi. També són rebudes demandes de dones de comissió, les quals presenten quelcom cal fer per tal que els seus fills no deixin de prendre part de la festa.

Aquestes últimes poden estar segures que els seus fills no restaran sense joguina. I a tota, el Ministeri d'Instrucció Pública agraeix l'entusiasme. La "Festa del Nen" té els mèrits.

Tot pel nen i per al nen, per el l'España del donk.

AMB l'objecte de facilitar l'organització, cal que les peticions de comissió i de cal dir-ho, les subscripcions, siguin adreçades al Comitè Nacional per a la Festa del Nen, Avinguda de Pi i Marçall, 22, entressol, telèfon 16402.

CASAL DE LA CULTURA

El Casal de la Cultura, que en ocasió de commemorar-se la data del 19 de juliol d'enguany va obrir un lot de llibres a tots els estudiants de l'ensenyament secundari i de l'ensenyament superior, ha esperat a fer-ne l'urament en aquesta data.

Seu convocats els clubs de fer-se l'urament de llur lot, i són pregats d'assistir amb l'oportuna autorització del club o casa que representen.

Manufacturers Serra-Balet: Obiliu d'Empreses de Gas i Electricitat (Seció Cultural); Casa Villarbell; Fabra i Coats; Impremta Univers; Salvador Gassolera; Jaume Boix; Carall Pérez; Especialitat Vian; Club Cultural Indústries de Guerra; Fabrics número 11; Biblioteca Carreras; Producció de Calçat; Orpheo Simoni; United Shoes Machinery; Vellut Vidal; Comissió Brigades de Xoc de la Producció; Badalona; Homenos, Cornellà; R. A. M. R.

L'acte tindrà lloc a la sala d'actes del Casal, dimarts, dia 20, a les set de la tarda.

El Casal de la Cultura honora d'invitar els clubs de fabrica i tots els obrers de Catalunya.

Clausura de l'Exposició d'Art, de l'Agrupació Cultural i Esportiva "Hilaturas Caralt-Pérez" E. C.

Demà, diumenge, a les onze del matí, es celebrarà un festival artístic, amb motiu de la clausura de l'Exposició que ha organitzat l'Agrupació Cultural de la comarca de Hilaturas Caralt-Pérez. Aquest festival es celebrarà al carrer d'Orselles, núm. 21, local de la Unió de Cooperadors.

L'entrada al local serà voluntàriament lliure i gratuïta.

Ha mort a Madrid el Director de la Biblioteca madrilenya

Madrid, 17. — Ha mort a Madrid, veïnat dels seus familiars, amic i company, el doctor Joan Vau i Píriz. Era molt conegut, no solament en els mitjans professionals, sinó a tot Madrid, en gaudia de gran simplicitat i popularitat.

El final, que tenia 47 anys, ocupava actualment el càrrec de Director de la Biblioteca Madrilenya, era membre de la Institució Municipal de Puericultura.

Servei de Trameses al Front del Centre

Solucions dels dificultats del transport per l'augment de servei ocasionava, els "Minyons de Muntanya (Boy Scouts de Catalunya)" han augmentat el servei de transport de manera que les trameses puguin fer-se en el termini màxim de vuit dies.

El Servei de Trameses al Front del Centre també admet pagament per a la població civil de Madrid.

La Delegació de la Generalitat a Madrid té establert un servei d'informació sobre a població civil i soldats del front del qual també tenen cura els socors catalans.

Les ofícines, a Barcelona, per a l'admissió de paquets i informació són: Oficina núm. 1: Sèneca, 18, baixos (Còrcia). Oficina núm. 2: Coria Catalana, 486, principal, 8 entre Viladomat i Burrell. Oficina núm. 3: Rivasvella, número 4 (Plaça de Catalunya). Oficina número 4: Consell de Cent, 381.

